

Ονομαστήρια Μητροπολίτη Βεροίας Παντελεήμονος και εις Πρεσβύτερον Χειροτονία Αρχιδιακόνου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος του Ιαματικού, κατά την οποία άγει τα ονομαστήρια του ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#), τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του εορτάζοντος οικείου Ποιμενάρχου κ. Παντελεήμονος.

Το Σάββατο 27 Ιουλίου 2024 στον Όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ενώ στο Αρχιερατικό Συλλείτουργο έλαβαν ακόμη μέρος οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κασσανδρείας κ. Νικόδημος,

Κερκύρας κ. Νεκτάριος, Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος, Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Άρτης κ. Καλλίνικος, Ιερισσού κ. Θεόκλητος, Τρίκκης κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδά κ. Πλάτων και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος, ενώ συμπροσευχόμενος παρέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λβοβ κ. Φιλάρετος.

Στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε η εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Αρχιδιακόνου της Ιεράς Μητροπόλεως π. Παντελεήμονος Παπαεμμανουήλ. Ακολούθησε η προχείριση του νεοχειροτονηθέντα σε Αρχιμανδρίτη.

Κατά τη διάρκεια του όρθρου και της θείας Λειτουργίας τέθηκαν σε προσκύνηση η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Σουμελά και τα ιερά Λείψανα του Αγίου Λουκά του Ιατρού και του Αγίου Παντελεήμονος.

Στην ομιλία του ο εορτάζων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων αναφέρθηκε στον βίο και τις αρετές του τιμωμένου Αγίου, ενώ μίλησε με συγκίνηση για τον νεοχειροτονηθέντα Πρεσβύτερο, ο οποίος όπως είπε χαρακτηριστικά είναι «ένας σύγχρονος, μικρός άγιος Παντελεήμων».

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Τήν Σοφίαν φίλην σεαυτῷ περιποιησάμενος, καί κοινωνόν τῆς Ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ’ Αὐτῆς τετίμησαι ... Νεανικὴν σύ τήν ἔνστασιν ἔχων καί ρωμαλέον ψυχῆς τό ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ρωμαλέως ὑπέστης».

Με αυτές τις ασματικές γραμμές, αδελφοί μου, ο ιερός υμνογράφος αποτυπώνει το πενταπόσταγμα των επιλογών ενός γενναιοτάτου αθλητού της χριστιανικής πίστεως, του αγίου και ενδόξου ιαματικού Παντελεήμονος. Αποτυπώνει το καταστάλαγμα μιάς αποφασισμένης, ακλονήτου, σταθερής, ανδρείας στάσεως ζωής και θανάτου ενός νέου ανθρώπου, που ανά τους αιώνες στέκεται ως υπόδειγμα και πρότυπο αξιομίμητο για τους νέους και όχι μόνο.

«Έκανες», λέγει, «φίλη σου την αληθινή Σοφία και μπήκες μέσα στη ζωή της και Αυτή σε τίμησε. ... με νεανικό σφρίγος και με ρωμαλέο φρόνημα υπέμεινες κάθε μαρτυρική κακομεταχείριση».

Πόσο εύκολο είναι στ’ αλήθεια να βρεθούν σήμερα νέοι που επέλεξαν να κάνουν φίλη τους την ενυπόστατη Σοφία του Πατρός, τον Θεό και Λόγο, Ιησού Χριστό, και να γίνουν κοινωνοί στη ζωή αυτής της Σοφίας, που είπε «Εγώ είμι ἡ ἀλήθεια καί ἡ Ζωή»; Νέοι, που επέλεξαν να προβάλουν την ἐνστασή τους όχι απέναντι στον άγιο συντηρητισμό και στα παρωχημένα μοντέλα του πολιτισμού μας, αλλά απέναντι στα κελεύσματα των νεανικών παθών και ανικανοποίητων δήθεν

αναγκών, όπως αυτά τα διεμόρφωσαν οι ευτελείς τάσεις της εποχής, οι επιπόλαιες ιδέες του συρμού ή μάλλον του άκριτου παρασυρμού στις ανέσεις και στον διασυρμό της ανθρώπινης φύσεώς μας; Οι περισσότεροι νέοι δυστυχώς ακολουθούν το ρεύμα. Οραματίζονται το προσωπικό τους μέλλον στα όρια του γρήγορου πλουτισμού, της μεγάλης δημοσιότητας, των εύκολων ακαδημαϊκών επιδόσεων, της επιτυχημένης επαγγελματικής αποκατάστασης και ανέλιξης και της ακραίας απόλαυσης κάθε πτυχής του σύντομου βίου.

Ήταν και εκείνος ο μακάριος Παντελεήμων, ο Παντολέων, όπως ονομαζόταν προ του βαπτίσματος, ένας νέος άνθρωπος, ένας πλούσιος νέος, με αγάπη και σεβασμό απέναντι στην ανθρώπινη ζωή και υγεία, ένας επιτυχημένος επιστήμων και φέρελπις ιατρός, που ξεπερνούσε μάλιστα στην ιατρική τέχνη πολλούς από τους ήδη εμπειρότερους από αυτόν ιατρούς της πολυπληθούς Νικομήδειας. Παρά το νεαρόν της ηλικίας του ήταν αξιосέβαστος και «πᾶσιν ἐπέραστος καί ζηλευτός», ενώ μπροστά του υστερούσαν όλοι οι άλλοι μαθητές του διδασκάλου του Ευφροσύνου. Και είχε και εκείνος ως νέος όλο το δικαίωμα να ζήσει τη ζωή του μέσα στην πρόσκαιρη ευδαιμονία, στη χαρά του πλούτου, στον οφειλόμενο σεβασμό εκείνων που τον είχαν ανάγκη· αλλά όλων των δικαιωμάτων του παρητήθη. Ναί! παρητήθη όχι μόνον από το δικαίωμα του ευ ζην, αλλά και από αυτού του ζην· και παρητήθη, για να απολαύσει το αιωνίως ζην μετά της Σοφίας του Θεού, του Ιησού Χριστού, που και Εκείνος, νέος στην ηλικία, έδωσε αντάλλαγμα την ζωή του υπέρ του κόσμου, θυσιάστηκε, για να γίνει εκχυνόμενο το Αίμα του αντίδοτο και φάρμακο πανίσχυρο, ικανό να χαρίσει την αληθινή ζωή, και το Σώμα του τροφή αθανασίας για την λιμοκτονούσα και αποθνήσκουσα ανθρωπότητα.

Ήταν πλούσιος· και θα μπορούσε ως ικανός ιατρός να γίνεται ημέρα με την ημέρα πλουσιότερος. Επέλεξε όμως να διαμοιράσει την τεράστια περιουσία του στους φτωχούς και να θεραπεύει τους πάντες δίχως πληρωμή. Ήταν όμορφος και ρωμαλέος· και θα μπορούσε να απολαμβάνει τη συντροφιά γυναικών, των ωραιότερων και επιφανεστέρων. Προέκρινε όμως το μαρτυρικό κάλλος. Ήταν εύστροφος, ευμαθής, διανοητικά προικισμένος· και είχε όλα τα προσόντα για να αφήσει το όνομά του περίφημο, περιάκουστο, ένδοξο στην ανθρώπινη ιστορία. Κι όμως, αδελφοί μου, αυτός ο νέος ανέτρεψε τα πάντα μέσα του, για να γραφτεί το όνομά του στη βίβλο της ζωής από το χέρι του Χριστού.

Ποιος νέος παίρνει τέτοιες γενναίες αποφάσεις στην εποχή μας; Ποιος νέος ιατρός θεραπεύει, χωρίς να πληρώνεται; Υπάρχει κάποιος που το κάνει; Άξιος είναι και αξιέπαινος. Ποιος αρνείται τη δημοσιότητα χάριν της ταπεινής και αφανούς και εν κρυπτώ πολιτείας; Ποιος επιλέγει συνειδητά την αγνότητα του σώματος και δεν

παρασύρεται από εικόνες και ακούσματα ιδιαιτέρως στην εποχή των αχαλίνωτων παθών; Υπάρχει κάποιος που τα κάνει όλα αυτά με την καρδιά του; Άξιος είναι και αξιέπαινος.

Ας μη νομίσουμε όμως πως τέτοιοι νέοι δεν υπάρχουν σήμερα. Υπάρχουν, αν και σπανίζουν. Είναι αυτοί που εμπνέονται και σοφίζονται από τη Σοφία του Θεού, που ανταποκρίνονται με χαρά στην πρόσκλησή της, όπως ανταποκρίθηκε και ο μεγαλομάρτυς και ιαματικός Παντελεήμων. Είναι αυτοί που προετοίμασαν εαυτούς να ανατρέψουν εαυτούς, έτοιμοι και αποφασισμένοι να θυσιάσουν τη ζωή τους όχι μόνον με τον θάνατο, αλλά με μία διαφορετική ζωή μέσα στον κόσμο. Είναι αυτοί οι νέοι που εγκαταλείπουν τον εαυτό τους στα χέρια της θείας Προνοίας και με προθυμία αναλαμβάνουν να θυσιάσουν ο,τι έχουν και δεν έχουν, για να γίνουν φίλοι και κοινωνοί της Άνω Σοφίας, που είπε σε αυτούς που ήσαν τον προσωπικό τους σταυρό, ποιούντες όσα ενετείλατο: «Υμεῖς φίλοι μου ἔστε· οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους».

Ένας τέτοιος νέος, φερώνυμος του ήθους και του ονόματος του εορταζομένου αγίου, ένας εκλεκτός νέος, που αφήφισε τις γλυκές, πλην ολέθριες, μελωδίες των σειρήνων του κόσμου, είναι και ο χειροτονούμενος αρχιδιάκονος της Ιεράς μας Μητροπόλεως, ομότεχνος του αγίου Παντελεήμονος ως πτυχιούχος φαρμακοποιός, μιάς και την εποχή εκείνη οι ιατροί παρασκεύαζαν μόνοι τους τα φάρμακα και είχαν την αποκλειστική ευθύνη για την αποτελεσματικότητά τους.

Ένας σύγχρονος, μικρός άγιος Παντελεήμων είναι, αδελφοί μου, ο επί σειρά ετών διακονήσας την τοπική Εκκλησία και τον ταπεινό Επίσκοπό της με αυταπάρνηση, αληθινή υπακοή, απέραντη αγάπη προς τον Θεάνθρωπο, για χάρη του οποίου εγκατέλειψε τα πάντα, για να μπορεί να καυχάται μαζί με τον μέγα Παύλο ότι «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ».

Γόνος της Ημαθίας, της Αλεξάνδρειας, τέκνον πιστό της Εκκλησίας, ανδρώθηκε μέσα στη διακονία, χαριτώθηκε μέσα στα ιερά μυστήρια, αγιάστηκε, συγκροτήθηκε επιστημονικά και καταξιώθηκε ακαδημαϊκά, αναδείχθηκε μέσα στην ταπεινή του πλην σπουδαία προσφορά ως διακόνου, την οποία σήμερα ολοκληρώνει, έτοιμος να αναλάβει το μεγάλο υπόργημα της ιερωσύνης, με τον βαθμό του πρεσβυτέρου.

Είναι για μένα μεγάλη η συγκίνηση και η χαρά, όχι μόνον επειδή φέρει το όνομά μου και το όνομα του αγίου μεγαλομάρτυρος και ιαματικού Παντελεήμονος, όχι μόνον επειδή έως τώρα στάθηκε δίπλα μου αρωγός στο έργο της διαποίμανσης ψυχών ως ένας εκ των εκλεκτών και άμεσων συνεργατών μου, αλλά κυρίως γιατί σήμερα μου δίνεται η ευκαιρία από τον Θεό να του παράσχω έτι περισσότερο κάτι

από το πνεύμα μου, να του προσφέρω ζωή από την ζωή μου, χάρη από το Πνεύμα το Άγιο που με κατέστησε Αρχιεπίσκοπος της Μακεδονικής ποιμνής της Βεροίας, της Ναούσης και της Καμπανίας.

Αγαπητέ μου Αρχιεπίσκοπε, υιέ μου αγαπητέ, εν ω ηυδόκησα· σήμερα ομολογείται τοις πάσιν ότι «τό ρωμαλέον τῆς ψυχῆς ἀνάστημα κεκτημένος» και «τὴν Σοφίαν φίλην σεαυτὸν περιποιησάμενος», εἶσαι ἕτοιμος να φθάσεις μέχρι τὴν θυσία υπέρ Αυτῆς σε ἕναν κόσμον ἄσοφο, ασύνετο, ἀφρονα. Σε ἕναν κόσμον πλήρως διεστραμμένο, γεμάτο φόβο ἀπέναντι στὴν ἀλήθεια, γεμάτο ἐνστάσεις πρὸς ὅ,τι εἶναι χριστιανικό, ἠθικό, ἐθνικά ὠραίο, ἐπωφελές, υπερήφανο. Σήμερα, παιδί μου, μαρτυρεῖς ἕνα ἄλλου εἶδους μαρτύριο, αὐτό τῆς συνειδήσεως, στο ὁποῖο ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τούτου σε υπέβαλε, ὅταν αποφάσισες να ἐνδυθεῖς τὸ ἀγγελικό σχῆμα τοῦ μοναχοῦ και τὸ τιμημένο ράσο τοῦ κληρικοῦ τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ ἅγιός σου υπέφερε πολλά και ἀφόρητα, ὁμως ἀπὸ ὅλα αὐτά τον λύτρωσε θαυματουργικά ὁ Χριστός, τον ὁποῖο με ὅλη τὴν ψυχὴ και τὴν καρδιά και τὴν διάνοια ἀγάπησε, ὅπως και ἐσύ.

Μην ἀμφιβάλλεις, παιδί μου καλό, ὅτι και ἐσένα θα σε λυτρώνει ὁ Κύριος ἀπὸ ὅσα μαρτύρια και δοκιμασίες σου ἐτοίμασε τὸ μῖσος και ὁ φθόνος και ἡ ζήλεια τοῦ διαβόλου, ὅταν αποφάσισες να ἀκολουθήσεις τὴ στενὴ και τεθλιμμένη ὁδὸ τοῦ μοναχοῦ και τοῦ κληρικοῦ. Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά δεν μπορεῖ να συγκριθεῖ με τὸ στέφος τὸ ἀφθαρτο που κανένας μάρτυρας δεν στερήθηκε. Τίποτε δεν συγκρίνεται με τὴν τιμὴ που δίνει ἡ Σοφία στους ἀγαπώντας Αυτὴν.

Εἶναι ἰδιαιτέρως συγκινητικὴ ἡ ὥρα τῆς εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας σου. Σε ἐμπιστεύομαι, γιατί τα πέντε ἀσημένια τάλαντα τῆς διακονίας τα διπλασίασες. Και πιστεύω ὅτι και τα πέντε χρυσά τάλαντα τῆς ἱερωσύνης θα τα διπλασιάσεις. Σε ἐμπιστεύομαι, γιατί ἀπέδειξες ὅτι μπορεῖς να καταφέρεις πολλά ἐν τῷ ἐνδυναμούντι σε Χριστῷ, ὡς ἄλλος Παύλος, ὡς ἄλλος ἱαματικός Παντελεήμων, βοηθώντας τὴν Ἐκκλησία, τους αὐριανούς ἐνορίτες σου, στον δρόμο πρὸς τὴ σωτηρία, φωτίζων και φωτιζόμενος, ἰαθεῖς και ἰώμενος, καθαίρων και καθαιρόμενος, σώζων και σωζόμενος.

Εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ να ἐπέλθει πλουσίως στὴν ἱερατικὴ σου πλέον διακονία, ὥστε να ἀκούσεις και ἐσύ τὴν εὐλογημένη φωνὴ τοῦ Κυρίου σου που παιδιόθεν ἀγάπησες «Εὖ δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου». Ἀλλά μέχρι να ἐλθει ἐκείνη ἡ ὥρα, τουλάχιστον ἀκουσε τὴν πατρικὴ φωνὴ τοῦ Ἐπισκόπου σου που σε καλεῖ στὴν ἱερωσύνη, βούωσα «Εὖ διάκονε, ἀγαθέ καὶ πιστέ· εἴσελθε χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Δεσπότη σου».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

© GerBekes I.M.B.N.K